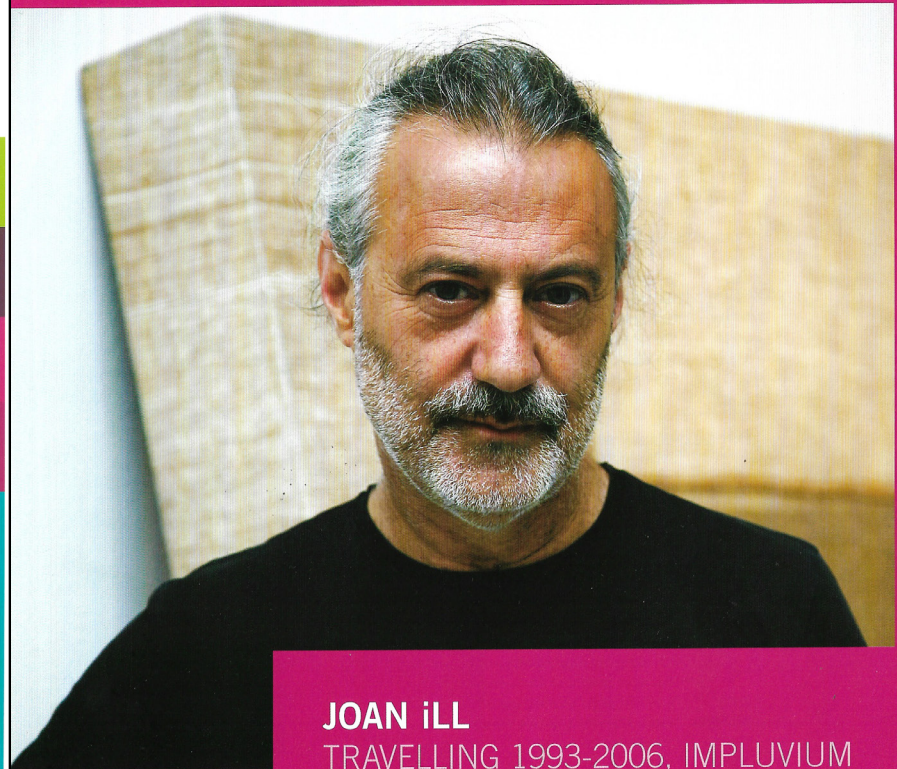

ART I CREACIÓ 2006

Memòria d'activitats de l'Àrea d'Art i Creació
de l'Institut Municipal de Museus de Reus

JOAN iLL
TRAVELLING 1993-2006, IMPLUVIUM

“Cada obra és diferent, potser està immersa en el mateix procés, però no serà igual a l'anterior, segur”

ENTREVISTA AMB JOAN ILL

Joan, quin és l'objectiu principal d'aquest projecte retrospectiu que has realitzat enguany en els diferents espais on has exposat?

L'objectiu principal era mostrar l'obra, des de l'any 1993 fins al 2006, on es veïés el procés de treball, basant-me al principi en l'última exposició, que vaig fer el 1987 al Centre de Lectura, on hi havia tota la meua pintura d'aquella època, una pintura de caire neoexpressionista. Jo venia d'un informalisme, vaig passar per un tema més al·legòric i em vaig immersir en la pintura neoexpressionista, però la meua obra era més monocroma, no tan colorista, abans d'anar a París. Després d'instal·lar-m'hi, al cap d'un temps, l'any 93, que és quan comença l'exposició, vaig començar a fer una obra més deslligada de tota aquesta càrrega que li dèiem “La mancha española”, aquella pintura que quedava com a residual d'aquest neoexpressionisme d'aquesta època. Vaig començar un procés, que queda assenyalat amb la sèrie “Gentilly 3.6.9”, en què vaig començar a sintetitzar més i reflexionar sobre l'obra, a pintar menys, on vaig arribar a donar més importància al suport. Després en la segona sèrie, “Paradis Perduts”, amb tres obres de gran format, el suport era més patent dins la meua obra. I la terce-

ra i última sèrie, “Limes”, el treball estava més immers en el món de la fotografia i en la importància del suport. El motiu de l'exposició, doncs, era mostrar aquest procés, des del 93, tenint en compte el quadre exposat el 87 al Centre de Lectura, que l'he posat a la Sala Reus com a inici de l'exposició i estava al catàleg “Travelling”, com aquesta espècie de pas entre el 1993 i el 2006.

“Travelling” és una exposició retrospectiva de la teua obra entre el 1993 i el 2006. Per què has escollit aquestes dates concretes? Té una significació especial aquesta última etapa en la teua obra?

He escollit el 93 perquè és on crec que la meua obra comença a tenir una mica de particularitat, una certa manera de fer, basant-me en actituds ja fetes molt abans, coses minimalistes, essencialistes, i així he cregut que el 93 és el punt de partida de tot això. És quan deixo d'estar immers en aquesta pintura i començo a treballar en una pintura on els materials i els suports tenen més importància. Llavors, he hagut de mostrar les peces actuals en pintura i també estic fent vídeo. La peça en vídeo té molt a veure amb l'enquadrament, la textura, el terra mullat, però amb un altre mitjà.

Quin és l'origen ideològic de la videoinstal·lació Impluvium 2006, que trobem a la Sala Reus?

L'origen ideològic està potser, per una part, basat en un record d'infància i, per l'altra, una part reflexiva. El vídeo ens remet a un fet natural com la hidratació de la terra, a través d'una persona que està regant. A la vegada, es vol ressaltar el fet natural que hi ha unes èpoques més humides que altres, per això vaig incloure el gràfic de pluviositat de Reus. Seria també un motiu de dades científiques. També vaig voler barrejar tres sensacions, la pròpia imatge del vídeo, la sonoritat d'una lletra en basc i vaig presentar una obra on s'explicava una poesia amb sensacions sobre el pas dels anys d'una persona, els records de la seva vida. Barrejant-se imatge i so, com un triangle sensorial, vista, oïda i llegir, com tres codis. Combinant els records, la condició humana, el fet del temps que passa.

Pei que fa a imatges, per connectar la meua obra, hi havia unes transparències a les imatges que remetien a l'últim treball que estic fent, en què hi ha aquestes dobles capes.

Com has distribuït les obres de les teves sèries en els diferents espais on has exposat "Travelling"?

El mateix format d'exposició s'ha adaptat a cada espai. A la Galeria Metropolitana hi havia obra de petit format. A la Sala Reus, s'ha adaptat molt bé, perquè hi havia diferents obres de gran format i a l'espai de projecció, la videoinstal·lació. A Vilanova i la Geltrú s'inaugura un espai nou que es diu Neàpolis, però el format és diferent al de Reus, les obres estan posades de diferent manera. A París, faig una exposició al mes d'abril al Centre d'Estudis Catalans, dues vitrines que donen al Centre George Pompidou, i m'interessa que la gent que passi vegi la meua obra, com un aparador, on s'adaptarà l'exposició. Amb un criteri retrospectiu, doncs, cada exposició s'ha anat adaptant a cada espai amb més o menys obres. En cada espai he representat les tres sèries i he afegit una obra nova.

Joan, com definiries la teua obra d'aquesta última etapa i com es diferencia de l'anterior?

A diferència de la meua primera obra, que és més minimalista i abstracta (del 93 al 96), la que estic fent ara representa un canvi molt gran. Per exemple, en aquesta última, en certes coses conservo una espècie de minimalisme en el tractament de la pintura, l'obra segueix donant importància als materials. Hi ha un interès pels materials, però hi ha la introducció d'un nou mitjà, que és la captació d'espai, com seria posar-me davant d'un paisatge i pintar-lo; jo copio el paisatge amb una màquina fotogràfica.

El canvi és aquest, la diferència que hi ha entre una obra més abstracta del principi i ara és que estic fent una obra on hi ha una captació més paisatgística, encara que no sigui un paisatge com ho feien els impressionistes. Agafo una màquina fotogràfica i capto una imatge del paisatge pel seu interès naturalista, el poso en una tela i jugo a través d'una composició plàstica donant importància als materials. Per exemple, l'última obra que vaig fer, *Impluvium*, té més a veure amb un codi diferent, on hi ha la transparència, on hi ha la lectura de poesia, etc. Cada obra és diferent, potser està immersa en el mateix procés, però no serà igual a l'anterior, segur.

ELENA MARTÍ
COORDINADORA SALA REUS

IMPLUVIUM 2006, DE JOAN ILL

Aquesta videoinstal·lació que presenta l'artista Joan Ill gira a l'entorn d'una senzilla imatge quotidiana vinculada a la vida rural que es manté viva en la memòria de l'autor des de la seva infantesa i que ell ha volgut rescatar i recrear mitjançant el seu llenguatge artístic.

Rememora com un ritual familiar i casolà el costum quotidià que tenien les dones de ruixar a l'estiu de bon matí el carrer (en aquell temps sense cap paviment) davant de la porta de casa com a mesura d'higiene per impedir que amb el trànsit normal dels vianants i vehicles per la calçada la pols del terra s'enlairés provocant molèsties i brutícia. També els dies de més xafogor de l'estiu es repetia la cerimònia cap al tard per refrescar l'ambient.

El vídeo capta aquesta acció repetitiva i rutinària de regar la terra pel simple mètode d'esquitxar l'aigua d'un cubell amb la mà, una tecnologia popular, primitiva, extremadament simple, però que compleix eficaçment la seva funció que no és altra que substituir la pluja natural per remullar, per humitejar la terra resseca.

Extreta del seu context antropològic, real l'acció esdevé un fragment aïllat de l'autèntica vida quotidiana dels nostres avis i la podem contemplar tal com ens proposa ell, des d'una visió poètica, com una dansa inconscient, ritual, carregada de ressons immemorials.

Dos elements més complementen la instal·lació i el seu discurs conceptual, d'una banda, la introducció del so en la veu i la música de Jabier Muguruza, un cantant basc que ha fet una cançó a partir d'un poema de Bernardo Atxaga titulat *Opiniones sobre la lluvia*. El poema relaciona la pluja amb el transcórrer de la vida, centrant-se poèticament en el recorregut biogràfic de l'autor i pot ser llegit per l'espectador que el troba en cinc idiomes (euskera, català, castellà, francès i anglès) escrit damunt de l'altre component que completa el conjunt: la recreació d'un gràfic real, encarregat expressament per a l'ocasió, que recull les dades pluviomètriques a Reus dels anys que porta l'autor viscuts des del seu naixement, una referència tècnica, més aviat freda i prosaica, però que implica i afluïx a una evolució, a una trajectòria d'un fenomen meteorològic de la naturalesa que es posa en paral·lel amb la història concreta de l'individu, la seva memòria i els seus records.

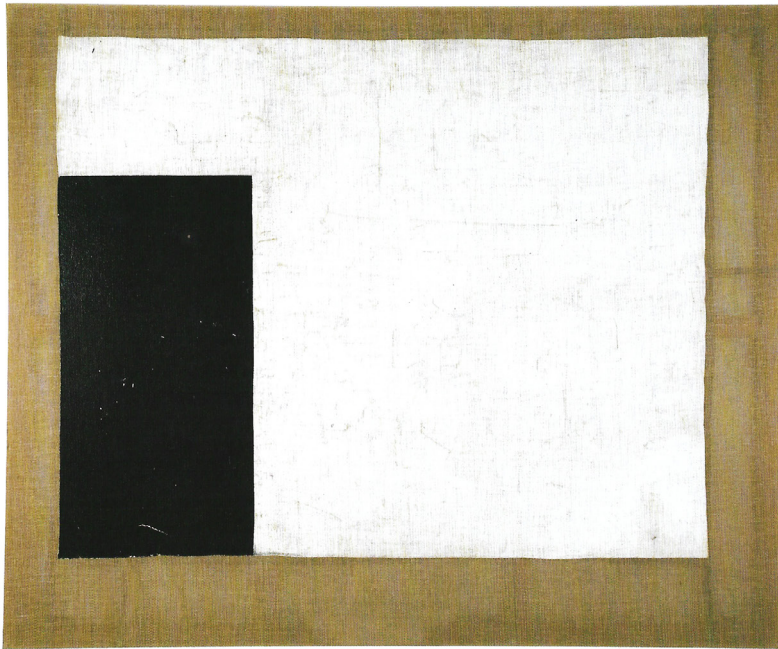
RAQUEL MEDINA
JUNY, 2006

37

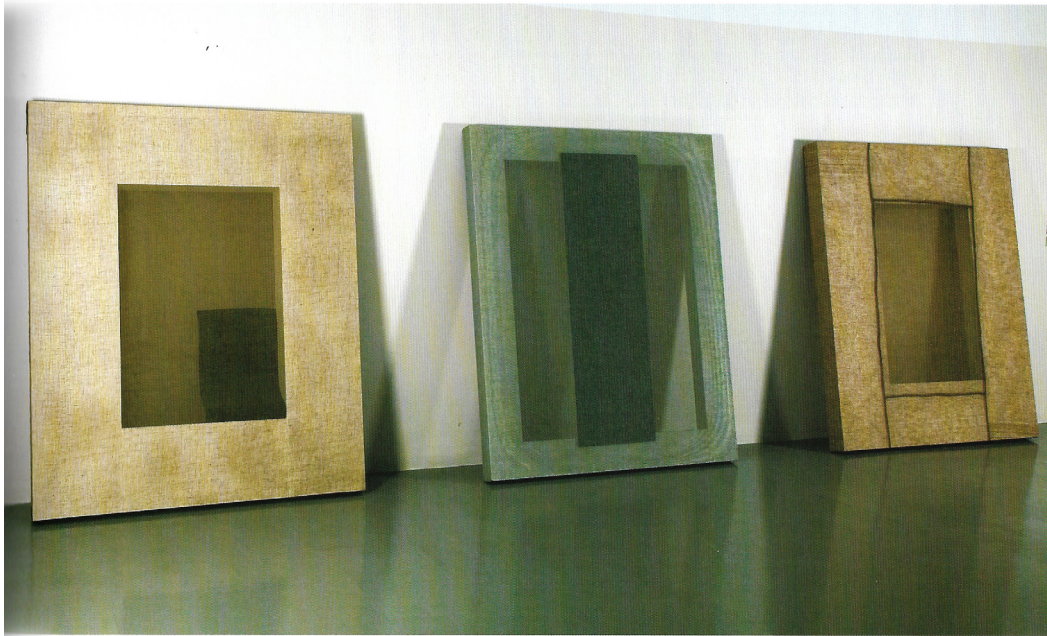
ROUGE 1986

GENTILLY 3.6.9 (L) 1994

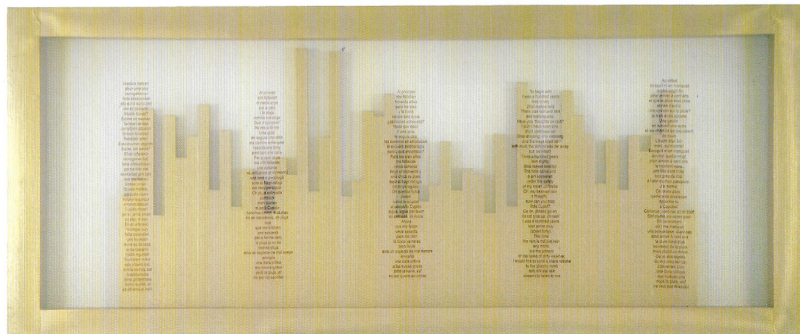
GENTILLY 1994

PARADISOS PERDUTS : P/1/X

LIMES (X): 2005

IMPLUVIUM, VIDEOINSTAL·LACIÓ

PARADISOS PERDUTS (52)

TRAVELLING 1993-2006, IMPLUVIUM

Sala Reus del Museu d'Art i Història
Del 22 de juny al 3 de setembre de 2006

EXPOSICIÓ DE JOAN ILL

COORDINACIÓ DE L'EXPOSICIÓ:
Elena Martí

DISSENY I MUNTATGE DE L'EXPOSICIÓ:
Joan Ill i IMMR

TEXTOS DEL CATÀLEG:
Raquel Medina i Elena Martí

FOTOGRAFIES:
F. X. Cabrero/IMMR

JOAN ILL

Vilanova i la Geltrú, 1954

- 1972-75 Estudis a l'Escola d'Art i Oficis de Barcelona.
- 1976 A partir del 1976 comença a treballar en escultura.
El seu treball segueix unes tendències noexpressionistes.
- 1987 A partir del 1987 el seu treball comença a desenvolupar una tendència on espais i buits prenen més importància.
- 1988 A partir del 1988, instal·lat a París, dona més importància al buit i al suport.
- 1993-96 Entre 1993-96 treballa a la sèrie "Gentilly 3.6.9", que reflecteix una depuració expressiva i una evolució cap a una pintura més concreta i austera.
- 1997 Des del 1997 la seva obra s'interessa pels materials de la pintura.
- 2000 Va guanyar el Primer Premi de Recerca Pictòrica Ciutat de Salou.
- 2006 Gener, exposició "Limes" a la Galeria Metropolitana de Barcelona.
De juny a setembre, exposició "Travelling 1993-2006, Impluvium" a la Sala Reus del Museu d'Art i Història de Reus.
- 2007 Del 25 d'abril al 16 de maig, exposició "Travelling 1993-2006" al Centre des Études Catalanes de la Sorbonne, París IV.